

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด  
เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๘

## ไม่เชื่อพระพุทธเจ้าจริง ๆ

ก่อนจึ่งหัน

ให้จำขนบประเพณีอันดีงามของพวกเราไว้ชาวไทยเรา วันพระวันโกน แล้วก็เพิ่มวันเสาร์ อาทิตย์ เข้ามาเพื่อเป็นวันงานอันดีงามของเรา คืองานชวนชวายนหาอรรถหาธรรมความดีงามเข้าสู่ใจ นอกจากนั้นก็ชวนชวายนหาธาตุเพื่อขั้นธำความดีเป็นอยู่ปุวยมันบกพร่องด้วยกัน แต่อะไรบกพร่องก็ตามสู้ใจบกพร่องไม่ได้ ใจบกพร่องนี้จะมีเงินทองเท่าภูเขาก็ไม่มีความหมาย ถ้าใจได้บกพร่องเสียอย่างเดียวตุมลงนรกเลย กองเงินกองทองช่วยไม่ได้เลย นี่ละถ้าใจได้บกพร่องแล้วสมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยตลอดยศถาบรรดาศักดิ์ดีก็ไม่มี ความหมายทั้งนั้นแหละ พอลมหายใจขาด ตุมเลย อำนาจแห่งกรรมหนักกรรมเบาทั้งดีทั้งชั่ว ถ้าทางชั่วก็ลงได้อย่างรวดเร็ว ถ้าทางดีก็ขึ้นอย่างรวดเร็ว

ไม่มีใครเกินพระศาสดาของเราที่สอน สิ่งที่ดีติดแนบกับจิตคือกรรม กรรมดีกรรมชั่ว คนทำดีได้ดี คนทำชั่วได้ชั่ว ไม่ว่าจะลับที่แจ้งที่ไหน ขอให้ทำลงไป ตัวเปิดเผยในตัวเองทั้งการทำดีทำชั่วอยู่ตลอดเวลา มีดีแจ้งไม่ได้มีอำนาจอะไร มันมีอำนาจอยู่กับการกระทำของตน ทำในที่มืดทำในที่แจ้งเป็นผลดีผลชั่วเหมือนกัน สมบัติเงินทองข้าวของเราก็อธิบายว่าเป็นความจำเป็นสำหรับธาตุขั้นธำของเรา ความเป็นอยู่ปุวยทั่วโลกอาศัยอย่างนี้ แต่ทางด้านจิตใจโลกไม่ได้มอง โลกบกพร่องมากที่สุดทางด้านจิตใจได้แก่ความดีงาม

การทำบุญให้ทานนี้เรียกว่าการสร้างความดี เรียกว่าธรรม ๆ ให้จำเอานะ อันนี้เป็นสมบัติของใจล้วน ๆ ไม่มีใครรู้ได้ ทั่วโลกธาตุนี้เป็นโลกตาบอด พระพุทธเจ้าเป็นโลกวิทู รู้แจ้งโลกทั้งภายนอกภายในตลอดทั่วถึง ตั้งแต่จรกอเวจีถึงนิพพาน ไม่มีใครรู้ได้อย่างพระพุทธเจ้า พระองค์ทรงแทงทะลุหมด แล้วเอาธรรมที่ทรงรู้แจ้งแทงทะลุมาสอนโลก ที่นี้โลกก็เป็นโลกตาบอดไม่สนใจจะฟัง บทเวลามันไปจมนแล้วสายแล้ว แก้วไม่ได้แล้ว พอไปเจอเข้าก็สายเสียแล้ว ๆ สายเกินแก้ หหมดทาง เวลานี้เป็นเวลาที่เราจะแก้ไขตัดแปลงส่งเสริมความดีงามของเราได้ อันใดไม่ดีก็แก้ไขได้ ตัดแปลงให้ดี

ตัวเรานี้ตัวสำคัญ ตัวรับรองนรกอเวจี สวรรค์ชั้นพรหม คือตัวเราเอง สมบัติเงินทองไม่ใช่ของมารรับรองเรานะ ยศถาบรรดาศักดิ์สมบัติเงินทองข้าวของมีมากมีน้อยไม่ใช่เป็นตัวประกันเราที่จะไม่ให้ไปตกชั่วและส่งเราให้ไปความดี ตัวของเราเองได้แก้ไข

เป็นผู้ทำลงไปทั้งดีทั้งชั่ว นี่เป็นตัวประกันเลย ทางชั่วก็แน่นอน ทางดีก็แน่นอนในทาง จะไปทางดี ทางชั่วก็แน่นอน ไม่มีใครเกินศาสนานะ

เวลานี้กิเลสมันเหยียบหัวธรรม ธรรมอยู่ในใจของเรานั้นแหละ กิเลสก็อยู่ในใจ ของเรานั้นเหยียบหัวเรา เหยียบหัวใจเรานั้นแหละให้จมๆ เราพูดจริงๆ เราพูดด้วยความ สดสั้งเวช แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็นจิตดวงนี้นะ เวลาปฏิบัติตามทางของศาสนา ปฏิบัติออกๆ กว้างออกๆ ทีนี้ก็ค่อยแจ่มแจ้งขึ้นมา พอมันจำขึ้นมาเท่านั้นสงสัยอะไร เท่านั้นพอ ไม่จำเป็นจะต้องไปหาใครมาเป็นสักขีพยาน ความรู้ความเห็นเต็มอยู่ใน หัวใจ เพราะใจเป็นนักรู้แล้ว นั่น รู้อยู่ตรงนี้ ไม่ว่าดีว่าชั่ว นรกสวรรค์ พรหมโลก ไม่ถาม ใครเลย ตัวนี้รับทราบได้ตลอด

นี่ละศาสดาองค์เอก รู้แจ้งแทงทะลุทั่วถึงหมดในสามแดนโลกธาตุ จนกระทั่งถึง นิพพาน ฟังซิ นรกก็มีนรก รู้ทั่วถึงหมดเลย อย่าวว่าแต่สัตว์นรกตกนรกรู้ทั่วถึง แล้ว สัตว์แต่ละตัวๆ นี่ทำกรรมอะไรไว้ๆ จึงได้มาตกนรกหลุมนี้ๆ ทรงทราบหมดนะ และ หลุมสัตว์ขึ้นมาทำกรรมอะไร ทรงทราบจนกระทั่งกรรมของสัตว์แต่ละรายๆ ของเล่น เมื่อไรเรื่องศาสดาองค์เอก ผู้ที่มาตกนรกๆ มาจากอะไร สัตว์ตัวนี้ทำกรรมอะไรๆ รู้ไว้ หมดแล้ว ลงตรงนั้นๆ ผู้ที่ไปทำความดีงามก็เหมือนกัน พระองค์ทราบตลอดทั่วถึง ถึง สวรรค์ชั้นพรหมตลอดนิพพาน นี่คือความดีงามของเรา เราทราบหรือไม่ทราบก็ตาม ความดีงามของเราเป็นเครื่องวัดเครื่องตวง เป็นเครื่องหนุนเราให้ไปได้ไม่สงสัย

ไม่ต้องไปถามหาละทางไปสวรรค์ไปที่ไหน ไปนิพพานไปที่ไหน ไปแยกไหนทาง สามแพร่งสี่แพร่งที่ไหนไม่มี อำนาจแห่งบุญนี้ดีดีเพียงเดียวถึงเลย ลงชั่วก็เหมือนกัน เรา เกิดมาเราไม่เคยเห็นทางนรก และแดนนรกก็ไม่เคยเห็น ทำกรรมลงไปนะ นั่นละกรรม จะพาไปเอง ตูมที่เดียวเลย ท่านทั้งหลายจำเอานะ

เวลานี้เมืองไทยเราหนาแน่นไปด้วยกิเลสตัณหาบีบอด แล้วพากันส่งเสริมและ ชมเชยกันเสียด้วยไม่ใช่ธรรมดา ส่วนอรรถส่วนธรรมเวลานี้แทบจะไม่มีใครเหลียวแล ไม่เหลียวแลธรรมก็คือไม่เหลียวแลตัวเองนั่นเอง เหยียบย่ำทำลายตัวเองไปตลอด นำ ทุเรศนะ อะไรจะเล็ดยิ่งกว่าธรรม ฟังแต่ว่าธรรมๆ เหนือโลกตลอด ท่านเรียกว่า โลกุตรธรรม เป็นธรรมเหนือโลกตลอดเลย ให้ต่ำกว่าโลกไม่มี นั่นละธรรมมาสอนโลก แต่เวลานี้กิเลสกำลังเหยียบธรรมอยู่ในหัวใจของเรา เหยียบธรรมในหัวใจของเราก็ เหยียบเราด้วยในขณะเดียวกัน ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

โถ เราพูดจริงๆ มันสดสั้งเวช พระพุทธเจ้าตรัสรู้ดวงขึ้นมาที่อพระทัย นั่นฟัง ซิ มันเป็นยังงี้สัตว์โลกมันหนาขนาดไหน ทรงทำความปรารถนามา ๑๖ อสงไขยบ้าง ๘ อสงไขยบ้าง ๔ อสงไขยบ้าง ล้วนแล้วแต่ท่านผู้ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้า เวลาตรัสรู้

แล้วอำนาจวาสนาบุญญาภิสมภารต่างกัน คนสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ได้มากน้อยต่างกัน พอมาตรัสรู้แล้วท้อพระทัย ฟังซินะ เวลาปรารถนามายังไม่เคยเห็นของจริง พอตรัสรู้ ปั้งขึ้นมามีเห็นของจริงหมดแล้ว เลยท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก จะชนไปได้ ยังไง เหมือนกับว่าไปแบกภูเขาทั้งลูก แบกได้ยังไง เท่านั้นเอง สัตว์โลกมันมีดมันบอด มันหนักเหมือนภูเขาทั้งลูก แล้วจะแบกได้ยังไง ทรงท้อพระทัย ๆ

ท้าวมหาพรหมท่านจึงมาอาราธนา พุทธมา จ โลกาธิปติ สหมฺปติ นั้นละท้าวมหาพรหมมาทูลอาราธนาพระพุทธเจ้าให้ทรงแสดงธรรมแก่สัตว์โลก แม้จะมีดหนักก็ตามโลกนี้ แต่ผู้ที่มีมลทินเบาบาง มีนิสัยวาสนาสมควรแก่บรรดแก่ธรรมยังมีอยู่มาก นี่ท้าวมหาพรหมมาทูลอาราธนา สำหรับพระองค์เองทราบกว่าท้าวมหาพรหมอีกเป็นไหน ๆ อันนี้เป็นพยานอันหนึ่ง ท้อพระทัยนะ แต่ก่อนตั้งความปรารถนาดีกว่าตรัสรู้แล้วจะสอนโลกไปได้สะดวกสบาย ๆ ที่ไหนได้พอตรัสรู้แล้วท้อพระทัยจะไม่สั่งสอนโลก จนกระทั่งท้าวมหาพรหมมาอาราธนา และพระญาณหยั่งทราบหมดแล้วในภูมิของ ศาสดาเอง นี่ละฟังซิ

พอตรัสรู้แล้วเท่านั้นท้อพระทัยไม่อยากสอนโลกแล้ว นี่ละหนักไหมโลกอันนี้ พิจารณาซิ เราซึ่งตัวของเราน้ำหนักได้เท่านั้นกิโลเท่านั้นกิโล ๕๐-๖๐ กิโลน้ำหนักของคนแต่ละคน แต่กิโลของกรรมหนักกว่านั้นก็มีเยอะ กิโลของกรรมเรียกว่ากิโลคอมพิวเตอร์หนักเท่าไร คนนี้สร้างบาปสร้างกรรมมาเท่าไร มีน้ำหนักเท่าไรบาปกรรมในตัวคนนี้ ตัวเราก็ ๕๐-๕๐-๖๐ เหมือนโลกทั่ว ๆ ไป แต่กรรมของเรามันต่างกันนะ ตัวเท่าหนักก็ตามแต่มันสร้างกรรมเอาไว้หนักยิ่งกว่าตัวของมันไปอีก ให้พากันระมัดระวัง

ถ้าไม่เชื่อพระพุทธเจ้าจริง ๆ อย่าว่าไม่บอก บอกแล้วนะเดี๋ยวนี้ บอกแล้ว จำเอา ให้พร

#### หลังจ้งหัน

วัดเราช่วยโลกมานานแล้วนะ ช่วยโรงพยาบาล จนกระทั่งทราบกันหมดแหละไม่ว่าใกล้หรือไกลทราบกันหมด เวลาเขามีความจำเป็นเขาก็มาขอจากเรา ทางนี้ก็ทราบเอง พอเห็นรถโรงพยาบาลเข้ามาปั๊บ ให้พระเวรศาลากับเหล่านั้นรับผิดชอบด้วยกันทั้งหมด พอเห็นรถโรงพยาบาลเข้ามาท่านจะออกไปรับกันเลย ให้เต็มรถ ๆ ถ้าเป็นโรงพยาบาลพิเศษรู้สึกจะแน่นนะ เวลาจะกลับก็เติมน้ำมันให้ทุกคันรถเลย เติมน้ำมันให้เต็มถัง ๆ เห็นเขาขนน้ำมันมาวันหนึ่ง มันสะดุดตา ถังน้ำมันเต็มเลย

โห มันถึงอะไรใหญ่โตนัก เรว่าจ้งนั้น เขาว่าถึงน้ำมัน น้ำมันอะไร น้ำมันรถ เราเลยสะดุดใจถามอีกว่า เขาก็ไม่เคยถามแต่ก่อน วันนั้นวันถาม เออ เตือนหนึ่งหมดค่าน้ำมันสำหรับเติมรถนี้ประมาณเท่าไร นั้นนานมาแล้วนะ ๕ แสนกว่าเตือนหนึ่ง เตือนนี้ น้ำมัน

ขึ้นมันต้องเหยียบล้านเดือนหนึ่งนะ เราก็มีปืมน้ำมันปืมนึงของเราสำหรับให้รถ ๆ เราช่วยอยู่ตลอด ของในโกดังไม่ให้บกพร่อง ผู้ที่ดูแลมีประจำ เราจะอยู่ไม่อยู่ไม่สำคัญ ผู้ดูแลเป็นสำคัญ อะโรบกพร่องก็สั่งเข้ามาเต็ม ๆ อย่างนี้

เมื่อเทียบกันแล้วทางธรรมเดินเพื่อประโยชน์แก่โลก กับทางบ้านเมืองมีรัฐบาลเป็นต้น เขาก้าวเดินเพื่อประโยชน์แก่โลกเหมือนกัน แต่ของเรานี้ไม่มีที่ต้อติ คิดดูชีวสมบัติเงินทองที่พี่น้องทั้งหลายมาบริจาคมากเท่าไร ทองคำเวลานี้ที่เข้าคลังหลวงแล้ว ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม เวลานี้กำลังได้อีกเกือบสองร้อยกิโลแล้ว ประเภทน้ำไหลซึม นี้เข้าหมด ดอลลาร์เหมือนกัน ดอลลาร์เข้าได้เพียง ๑๐ ล้าน ๘ แสนดอลลาร์ ถ้าเราจะแยกตรงไหนเราบอกได้เลย เราก็ปฏิบัติตามนั้น เราไม่มีเล่ห์เหลี่ยมหลายพันคนเหมือนกิเลสนะ ธรรมตรงไปตรงมา ว่าแยกเราก็แยก ตั้งแต่นั้นมาดอลลาร์ไม่ได้เข้าคลังหลวงมาแปรสภาพเป็นเงินไทยออกช่วยโลก เพราะเงินไทยไม่พอ

ตอนที่เราเทศนาว่าการสั่งสอนประชาชนอยู่นั้น จตุปัจจัยได้มาอันนี้ออกช่วยโลก เวลานี้เราหยุดแล้วเงินอย่างนั้นก็ไม่มี แต่ความจนตรอกจนมุมของคนที่มาขอ ขออยู่ตลอดเวลาไม่เคยลด เราจึงเอาดอลลาร์มาแปรสภาพเป็นเงินไทยทุกวันนี้ สมบัติทั้งหมดนี้เราพูดอย่างเปิดหัวอกเลย พูดด้วยความบริสุทธิ์ใจของเรา เราพูดจากหลักใหญ่คือหัวใจ หัวใจนี้เมื่อบริสุทธิ์เต็มที่แล้ว มลทินจะเข้ามาแต่ไม่ได้ มลทินเข้ามาไม่ได้เลย

พูดตรง ๆ ใจดวงนี้ละ ดวงที่พูดอยู่เวลานี้ มันเต็มที่ของมันแล้ว ถ้าว่าบริสุทธิ์ก็เต็มที่ อะไรก็เต็มที่แล้ว ทีนี้อะไรที่เศร้าหมองเข้ามาบีบมันปิดตันทีเลยนะ ไม่เล่นด้วยเลย ไม่เอา นี่ละไม่มีที่ลับที่แจ้ง อันนี้รู้เอง พอสิ่งที่จะเป็นมลทินแพลีสเข้ามาปั้ดออกโดยหลักธรรมชาติอัตโนมัติ ไม่ต้องบังคับ ไม่ต้องคิดว่าเอาหรือไม่เอา เราไม่มี เพราะฉะนั้นสมบัติทั้งหลายตั้งแต่ทองคำ ดอลลาร์ เงินสด ที่ได้ช่วยโลกนี้ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะเลย ฟังซินะ ด้วยความบริสุทธิ์ของใจดวงนี้ พูดง่าย ๆ อย่างนี้ละ อะไรเข้าไปเป็นมลทินไม่ได้มันจะปิดของมันทันที ๆ เลย ด้วยเหตุนี้เวลาแสดงออกต่อโลก จึงมีตั้งแต่ความบริสุทธิ์ล้วน ๆ ไม่มีมลทิน เราเปิดได้เต็มอกของเราที่เราช่วยโลก ช่วยอย่างนั้น

แต่ที่นี้โลกช่วยโลก ยกตัวอย่างเช่นรัฐบาล นี้เขาก็ประกาศล้นอยู่เห็นไหมความเสียหายของคนไทยทั้งชาติ ตับปอดพี่น้องชาวไทยเราเข้าไปในวงรัฐบาล เข้าไปได้แล้ว มันเป็นกองกลืนกองกินกองทุกอย่างอยู่นั้นหมด เราจึงเรียกว่ารัฐบาลเมาหมัด หมัดคือความโลภ เป็นหมัดอันใหญ่หลวง ได้เท่าไรไม่พอ ๆ กินตลอดเวลา กินดับกินปอดของประชาชนจนແหลกเหลวไปหมด มันกินขนาดไหน เพราะความโลภหมัดใหญ่ของมัน

ต่อหน้ารัฐบาล รัฐบาลเมฆหมัด ความโลภ ความโกรธ ความเคียดแค้น ใครแย็บออกมาไม่ได้ ไปวิพากษ์วิจารณ์เรื่องรัฐบาลไม่ได้ พอเก็บเก็บ พอฆ่าฆ่า จะได้วิธีไหน กลั่นแกล้งทุกแบบทุกฉบับ หาเรื่องฟ้องนั่นฟ้องนี่ พอฆ่าฆ่า จะเอาแบบไหนเอาๆ

เพราะฉะนั้นจึงพูดให้ตรงตัวเลย ที่คุณสนธิมาพักอยู่นี้ ได้ทราบทางอุบลเขาจะมาเอาตัวของคุณสนธิไป คุณสนธิอยู่ในความรับผิดชอบของเรา จะต้องประกาศกันลั่นทีเดียวว่ารับรองเต็มยั้งที่จะมาเอาตัวคุณสนธิไปอุบลราชธานีนี้ ต้องมายืนยันกับเรา รับรองความบริสุทธิ์ทั้งไปทั้งกลับเรียบร้อยทุกอย่าง เราถึงจะยอมให้ไป ไปเราก็ไม่ให้คนนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง เราจะให้คนของเราติดตามไปเลย รักษาเข้มงวดกวดขันทั้งๆ ที่ยืนยันรับรองความปลอดภัยกันแล้ว นู่นเห็นไหมเราทำอย่างนั้นนะ ไม่งั้นมันเอาจริงๆ พวกนี้

พวกโกรธพวกเคียดแค้น หาเรื่องกลั่นแกล้งทุกแบบทุกฉบับ คนดีๆ ก็หาเรื่องฟ้อง อย่างคุณสนธิก็ถูกฟ้องอยู่เวลานี้เห็นไหมล่ะ คุณสนธิทำประโยชน์ให้โลก นี่มันขัดต่อมหาโจรมหากษัตริย์อยู่ในวงรัฐบาล พูดให้มันชัดอย่างนี้เลย มันทำมันทำไมทำได้ การพูดถึงเรื่องความได้ความเสียผิดถูกชั่วดีตามผู้ทำนั้นทำไมจะพูดไม่ได้วะ ประชาชนคนทั้งประเทศเขามีหัวใจทุกคน สมบัติของเขาเอาออกมาจากตับจากปอดใครจะไม่เสียตาย ต้องสละให้เป็นภาษีอากรทุกอย่างเข้าสู่ส่วนรวมมีวงรัฐบาลเป็นต้น เป็นที่รับส่วนรวม แล้วมันรวัไหลแตกซึมไปไหนๆ ที่คุณสนธิมาชี้แจงให้ท่านทั้งทราบอยู่เวลานี้ มันรวัไหลแตกซึมไปไหน

นี่คุณสนธิก็เป็นภัยอย่างมากทีเดียว ไม่ใช่เล่นนะ ก็พวกเปรตพวกนี้ละ พวกหมัดใหญ่ๆ ที่ว่าหมัดความโลภ ออกจากนั้นก็หมัดความโกรธ มีแต่หมัดใหญ่ๆ ตีหัวรัฐบาล รัฐบาลหัวเสียไปละเข้าใจไหมล่ะ หมัดใหญ่ๆ นั้นได้แก่ ความโลภกินไม่พอ มีเท่าไรกินหมดๆ ทั่วประเทศไทยมันกินได้ทั้งนั้นว่างั้นเถอะ ความโกรธใครมาวิพากษ์วิจารณ์ในทางความไม่ดีของมันไม่ได้ มันโกรธมันเคียดมันแค้นหาอุบายวิธีการต่างๆ ที่จะกลั่นแกล้งทำทุกอย่าง ควรฆ่าที่แจ้งที่ลับที่ไหนมันเอาทั้งนั้น ไม่งั้นหาเรื่องใส่ๆ นี่ซิประชาชนจึงเข้ารัฐบาลไม่ติด เข้าไม่ติดเพราะเหตุใด ก็พิจารณาซิพี่น้องทั้งหลาย ก็ฟังทุกคนรู้ทุกคนนี่นะ

เราพูดนี้เราพูดโดยอรรถโดยธรรมไม่ได้กลั่นแกล้งกับผู้ใด เราไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับพี่น้องชาวไทยเรา มีแต่ความเมตตาล้วนๆ ที่ให้ลงไปๆ คิดดูบาทหนึ่งเราไม่เคยแตะฟังซินะ ความบริสุทธิ์ของเราขนาดไหน กับความสกปรกโสภณที่โลกทั้งหลายปกครองกัน มันรีดมันไถมันกินมันกลั่นกัน มีแต่หมัดใหญ่ๆ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงว่าเมฆหมัด มัวเมาในการกินการกลั่นเข้าใจไหมเมฆหมัดนะ มันมัวเมาในการกินการกลั่น

การรีดการไถ แล้วก็ไถก็แค้นฆ่าไปทุกแบบทุกฉบับ กลั่นแกล้งทุกแบบทุกฉบับ ใครไปแตะไม่ได้รัฐบาล นี่ไม่เรียกว่ารัฐบาลเป็นมหากษัตริย์จะเรียกว่ายังงี้ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว เขาก็เรียกได้ซิ ตัวเองเป็นตัวประธานที่ทำความชั่วช้าลามกทุกแบบทุกฉบับอยู่นั้นแล้ว ทำไมเขาจะพูดไม่ได้ตามหลักความจริงนั้น มันเป็นอย่างนั้นนะ เราจึงบอกรัฐบาลเมฆาหมัด มันมัวมันเมฆาเข้าใจไหมล่ะ มีแต่จะกินจะกลืนทำเตี่ยว นี่เมฆาหมัดเข้าใจไหม หมัดใหญ่เสียด้วยนะ มันน่าทุเรศเหลือเกิน

เรานับริสุทธ์เต็มสำหรับช่วยโลก คราวนี้ไม่มีที่ไหนที่จะต้องติเตียนเรา ว่าสมบัติพี่น้องทั้งหลายบริจาคมาทั่วแผ่นดินไทย ตั้งแต่ทองคำลงมา ดอลลาร์ เงินสด ออกกระจายลงไปด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีความเมตตาสงสารครบตลอดไปเลย เพราะฉะนั้นจึงว่าบาทเดียวเราไม่เคยมี ในหัวใจของเราสะอาดเต็มที่อยู่อย่างนั้นละ อะไรที่เป็นมลทินเข้ามาเฉียดไม่ได้มันปิดทันทึ่ๆ เพราะฉะนั้นการแสดงออกของเราจึงมีแต่ความบริสุทธิ์ต่อโลกต่อสงสาร เราสรุปเลยว่ากิริยาของเราที่แสดงออกนี้ไม่มีภัยต่อผู้ใด เป็นคุณทั้งนั้น ถึงจะเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดขนาดไหน เด็ดเดี่ยวเฉียบขาดด้วยอรรถด้วยธรรม รสของธรรมน้ำหนักของธรรมทั้งนั้น ไม่ใช่เป็นน้ำหนักของกิเลสตัณหา น้ำหนักของความเคียดความแค้นความโกรธไม่มี

โกรธเราก็ไม่มี ความเคียดความแค้นก็ไม่มี ความโกรธเป็นกิเลส ความเคียดความแค้นเป็นกิเลส หหมดแล้วไปจากหัวใจนี้ จะหนักเบาเล็กน้อยเพียงไรเป็นธรรมล้วนๆ ออกทำงาน เพราะฉะนั้นกิริยาท่าทางของเราที่แสดงออกมานี้ จึงไม่มีภัยต่อบรรดาโลกทั้งหลาย สามโลกธาตุไม่มี จะแสดงกิริยาท่าใดเป็นธรรมล้วนๆ ออกทั้งนั้นที่จะให้มีอย่างโลกเขาเป็นเรามีไม่ได้ในหัวใจของเราเราพูดจริงๆ นี่ละการปฏิบัติต่อพี่น้องทั้งหลาย เราปฏิบัติด้วยความบริสุทธิ์ใจเต็มเหนี่ยวอย่างนี้ละ แล้วก็ไม่เคยได้ยินว่าใครมาตำหนิติเตียนว่าเราทำอย่างนั้นผิดอย่างนี้ หรือเอาเงินไปกินเท่านั้นเท่านั้นไม่เห็นมีมาที่ไหน ก็มันไม่มีจากเราแล้วมันจะมีมาจากไหน

ถึงมันมาหาเรื่องข้างนอกมันก็เห่าว้อๆ อยู่ข้างนอก ปากอมซี่ไม่ใช่ปากอมธรรม นี่ปากอมธรรม พูดอกไปตรงไหนตรงแนวๆ เลยไม่มีโกหกหลอกลวง ใ้อปากอมซี่นี้เห่าว้อๆ ออกมามีแต่ซี่ฟันออกมาเหม็นคลุ้งไปหมด นี่ละคนสกปรกกิริยาสกปรกปากออกมาก็เป็นปากสกปรก ไม่ได้มีความสะอาดสะอาดอันเป็นที่ตายใจได้เลยเหมือนธรรม ธรรมนี้ตายใจได้เลย ขอให้ธรรมออกไปปฏิบัติเถอะ โลกนี้ตายใจได้ด้วยกันทั้งนั้นแหละ ไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใด เห็นไหมเราอยู่ด้วยกันในศาลานี้ มาจากบ้านไหน เมืองใดชาติชั้นวรรณะใดเต็มผสมอยู่ที่นี่ ตายใจกันได้ด้วยธรรมเป็นเครื่องประสานหมดนั้นเห็นไหมล่ะ อะไรจะตายใจได้ยิ่งกว่าธรรมไม่มีในโลกอันนี้

กิเลสมีแต่ความปลิ้นปล้อนหลอกลวงร้อยพันคัม ไว้ใจกันไม่ได้ แม้ที่สุดผิวเมียก็ไว้ใจกันไม่ได้ ถ้าลงมีร้อยพันคัมอยู่ในหัวใจของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเท่านั้นหรือทั้งสองฝ่ายแตกกันเลย ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก็ร้าวรานแล้วแตกกัน สามภรรยาไม่ยินดีในของมีอยู่ของตน อับปิจฉตา ผิวเดียวมีเดียว ไปกว้านเอาสีผิวทำผิวร้อยผิวพันผิวร้อยเมียพันเมียมาแล้วพังเลยละครอบครัวนั้น นี่ละกิเลสมีร้อยพันคัมไว้ใจกันไม่ได้ นอนติดกันอยู่กลางคืน เวลาออกมาแล้วไปแล้วร้อยพันคัมไปแล้ว นี่เห็นไหมกิเลสเชื่อมั่นได้ยังไง ถ้าเรื่องธรรมเชื่อได้เลยฝังตายเลยเชียว ให้พากันจำเอานะ เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น

เราปฏิบัติต่อโลกปฏิบัติเต็มเม็ดเต็มหน่วยไม่มีอะไร เพราะฉะนั้นกิริยาของเราที่แสดงออกทุกแง่ทุกมุม รับรองได้เลยยืนยันได้เลยว่าบริสุทธิ์ที่สุดส่วนไม่เป็นภัยต่อผู้ใดทั้งนั้น ต่อโลกไม่มี ถึงจะแสดงหนักเบาเล็กน้อยก็เป็นน้ำหนักรวมของธรรมที่แสดงออก ควรเด็ด เด็ด ควรตุ ตุ ควรดำ ดำ ควรเบา เบาเป็นธรรมดา เป็นไปด้วยธรรมทั้งนั้น เราจึงกล้าพูดละซี เห็นความสกปรกโสภณประกาศล้นโลก มีแต่เรื่องมูตรเรื่องคูถกระจายทั่วประเทศไทย คนไทยเราเลยจะไม่มีตับมีปอด ถูกกินถูกกลืนถูกทุบทุบทุบทุบ พุดออกมาไม่ได้จะเก็บจะฆ่า ฟังซินะ เอาอำนาจป่าเถื่อนมาจากไหนนักหนามาปกครองเมืองไทยเราไม่เคยมีอย่างนี้ มั่นนำทุเรศจริง ๆ

อันนี้ตายใจเลยว่างั้นละ ไปที่ไหน ๆ ไปด้วยความตายใจเจ้าของบริสุทธิ์ที่สุดส่วนไม่มีอะไรเลย อย่างที่พุดอยู่เวลานี้ถ้าเป็นโลกเขาก็เอาหลวงตาบัวไปฆ่าแล้วนะ เป็นแบบโลก ๆ นะ เขาเอาหลวงตาบัวไปฆ่า เพราะไปขัดไปขวางกับการกินการกลืนของเขา เราไม่กินไม่กลืน เราทำประโยชน์เพื่อโลกเราก็พุดตามหลักความจริงซิ เขาไม่พอใจเขาจะเอาไปฆ่าได้ หลวงตานี้ไม่เคยสนใจกับเรื่องเป็นเรื่องตาย เรียนจบมาแล้วความเกิดความตายเป็นสังขารอันเดียวกันนี้ ไม่ได้ออกไปที่ไหนนะ เรียนจบหมดแล้วเราจึงไม่หวั่น กล้าเราก็ไม่มี กลัวเราก็ไม่มี เรื่องการเกิดการตายเรื่องอันตรายอะไร เราไม่มี เราเรียนจบหมดแล้วเรียนโลกก็จบ เรื่องของกิเลสเราจบหมดแล้ว เรื่องธรรมเราก็เต็มภูมิของเรา เราไม่มีอะไรขัดข้อง เพราะฉะนั้นการแสดงออกจึงมีแต่ธรรมล้วน ๆ แสดงออกต่อโลก

ใครจะเอาไปฆ่าฆ่าซิ เขาไม่ฆ่ามันก็ตายอยู่แล้ว แนะ เกิดมาความเกิดความตายมันติดกันมาแล้วนั้น เป็นแต่เพียงว่าตายก่อนตายหลังเท่านั้น ไม่เห็นมีปัญหาอะไร เราจึงไม่เคยหวั่น เราพุดจริง ๆ เราไม่เคยหวั่น ใครจะว่าอะไรเราไม่เคยสนใจ โลกอันนี้เป็นโลกสมมุติ นั้นเป็นโลกวิมุติ ถ้าว่าโลกก็เป็นวิมุติแล้วเข้ากันได้ยังไง ความกล้าความกลัวเป็นสมมุติทั้งนั้น ธรรมชาตินั้นไม่มีคำว่ากลัวว่ากลัว มีแต่ธรรมล้วน ๆ พุดไปตาม

ธรรม กิริยาการแสดงออกเป็นธรรมล้วนๆ ไปเลย วันนี้พูดเรื่องอะไรถึงเข้ามานี้ เราก็ ลืมไปแล้วจะพูดไปพูดมาหลง เราก็เมาหมัดเหมือนกัน พูดไปพูดมาหลง เมาหมัดเราก็ ดี เอาละพูดเท่านี้ละ

ผู้กำกับ การ์ตูนครับ (เอ๋อว่าไปซิ) อันนี้ของหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ประจำวัน อาทิตย์นี้ละครับ เขาว่า ผิดหรือไม่ ตามรูปดังต่อไปนี้ละครับ รูปที่หนึ่งเขาบอกว่า “ถ้า ป้าอูจะเอาวัดไปอยู่ในห้างสรรพสินค้า” ไม่ผิดถ้าป้าอู อูนี่ก็อุไรวรรณ รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรม เขาจะเอาวัดไปอยู่ในห้างสรรพสินค้า เขาบอกว่าตอนนี้ในห้างนี้ เขาวชนมาเดินเที่ยวเตร่กันมาก แต่ไม่มีธรรมะประจำใจหรือไปทางเสียชะมาก อยากจะ ให้นำ่มุมๆ สาวๆ มาด้านธรรมะบ้าง ก็เลยว่าจะเอาวัดไปใกล้ๆ เขา (โอ้ ถ้านั้นก็ยก ออะไร เขาเดินผ่านเข้ามานั้นก็เอาบัตรติดหัวเขาติดหน้าเขา นี่บัตรธรรมะๆ ว่าแจกไป เรื่อยๆ ยากอะไร มันไม่ยาก มาร้องทุกซีให้ชายตัวเองทำไม)

เขาบอกไม่ผิดถ้าป้าอูจะเอาวัดไปอยู่ในห้าง แล้วนี่ก็วาดเป็นรูปพระกับป้าอู บอกว่า “หวังว่าอาตมาคงไม่ต้องตอกบัตรนะโยม” ตอกบัตรทำงานนะครับ (ไม่ได้ ตอกแล้วเพราะเอาบัตรติดหน้าผากมันแล้ว ตอกหาอะไรเข้าใจไหม เอ้า ว่าไป) ภาพที่ สองนะครับ นี่เขาบอก “ไม่ผิดถ้าประชาชนจะฝากความหวังไว้ เรื่องการตรวจสอบ รัฐบาลทุกวันศุกร์” ทุกวันศุกร์ก็ที่คุณสนธิเขาพูดเนี่ยครับ แล้วต่อไปเขาบอก “ไม่ผิด ถ้าการทำบุญประเทศ ทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ” ในวัดพระแก้วนะครับ สนธิบอกว่าที่แกั ตัวมานี้ เท่ากับเอาสี่ข้างเข้าดู แล้วบอก “สี่ข้างหนาชะอย่าง” สี่ข้างหนา เอาสี่ข้างเข้าดู ที่เขาแก้ตัวมาละครับ

(เรายังไม่เข้าใจนะ) ก็แก้ตัวมาบอกว่าได้รับอนุญาตเรียบร้อยแล้ว แต่วันที่มัน คำนกันอยู่ ไปทำพิธีวันที่ ๑๐ คนเซ็นเซ็นวันที่ ๑๑ ครับ มันคำนกันอยู่ (เอ้อ ไปทำก่อน แล้วถึงเซ็น เอ้อ อย่างนั้นไม่ผิด เข้าใจไหม เขาเองเขาแก้ตัวเขาก็บอกว่าไม่ผิดเข้าใจ ไหม แต่ที่มันผิดวันยังค่ำ เอ้า ว่าไป) นี่เขาบอก “ไม่ผิดถ้าสนธิจะอยู่วัด” นี่วาดเปิดวัด แล้วก็รถถึงมาอยู่หน้าวัด แล้วเขาบอกว่า “แน่จริงออกมาซิ” (บอกใครล่ะแน่จริงให้ ออกมา) การ์ตูนครับ ต่อไปนะครับ บอกว่า “ไม่ผิดถ้าวัดป่าจะถ่ายทอดสด” (เอ้อ ก็ ถ่ายไปแล้วผิดไม่ผิดก็ถ่ายไปแล้ว มาทางมเงาอะไรเขาถ่ายไปแล้ว เอ้าว่าไป) อันนี้บอก ว่า “ผิดถ้าดิงฟ้า ศาสนา เพื่อประโยชน์ของตนเอง สร้างความแตกแยกในสังคม อันนี้ ผิด” (หมายความว่าไงว่าไปซิ) ก็ผิดถ้าไปดิงฟ้า ดิงศาสนา มาเพื่อผลประโยชน์ของ ตัวเอง อันนี้ก็ผิด ไม่ถูกต้อง



ที่นี้พอกับลูกนั่งอยู่ด้วยกันนะครับ ลูกก็ถามพ่อว่า “กรุงศรีอยุธยาแตกคราวนั้น เพราะอะไรครับคุณพ่อ” พ่อก็ตอบว่า “เพราะคนในชาติขาดความสามัคคี เอาแต่ทะเลาะกันเอง” (เอ้อ นั่นละอย่าแตกสามัคคีนะ อย่าทะเลาะกันนะ มันจะชั่วรอยกรุงศรีอยุธยา จำเอาไว้ ให้ฟังเสียงหัวหน้า อย่าบินไปนั่นบินมานี้ อวดดีแล้วจมนะ มีเท่านั้นแหละ) ภาพนี้แผ่นที่สองบอกว่า วาดเป็นรูปคนหน้าเหลี่ยมๆ แล้วบอกว่า “จู้ๆๆ เจียบๆ หน้อย นายกะท่านทำงานหนัก เดี่ยวท่านจะหงุดหงิด” วางานหนักสะตีกอล์ฟ (แล้วอะไรมันเบาละ) อย่างที่หลวงตาเคยพูดนั่นละ (เราอยากถาม ถ้าตอบตรงนี้มันสะเทือนหมดนะ มันออกรับกันแล้ว หากไม่ออก)

ภาพนี้วาดเป็นรูปฝูงเครื่องบินไอพ่น มาทั้งฝูงเลย แล้วก็มีคนไปโบกมือห้ามไว้ บอก “หยุด...ยกเลิกการบิน วันเกิดคุณหญิงปีนี้นายกอยากให้เรียบง่าย ไม่เอาไอพ่นแปรรูปอวยพร” (โธ้ย มันเจ็บพอแล้วแหละ เราไม่พูดไม่เสริม ก็มันเจ็บพอแล้วนี่ จะเสริมอะไร) อันนี้เป็นสองภาพ อันนี้ภาพจากเดิมที่ว่าเคย เอาสั้นๆ นะฮะ เคยเอาสุนัขอยู่ในกรง แล้วไปปล่อยมันออกมา มันเลยกัดเอาหัวอะหว่าะทั้งหน้าตาแขนขา แต่อันนี้รัฐมนตรีเกษตร ชื่อเล่นชื่อหน้อย ชื่อจริงก็ สุดารัตน์ นั่นละครับ ที่นี้มีเรื่องกับแอ๊ด นักร้องเพลงชีวิต แล้วเขาว่า “หน้อย เธอว่าเธอโดนนายแอ๊ด ฝูงไก่รุมจิก” ฝูงไก่รุมจิกก็ไปโต้เถียงกันเรื่องวัคซีนจะมาฉีดไก่ ที่ว่าใช้หัวदनกนี่ละครับ แอ๊ดบอกให้เอาวัคซีนฉีดคุณหน้อยบอก อย่าฉีด ถ้าฉีดแล้วเดียวโรคมันเกิดแล้วไม่รู้ เขาเถียงกัน เลยก่าตูนเอามาล้อเลียนครับ

“หน้อย เธอว่าเธอโดนนายแอ๊ดกับฝูงไก่รุมจิก ว่าแยแล้วใช้ไหม แลกกับโดนเจ้าสนธิไหม” ถ้าเปรียบเทียบเหมือนกับคุณสนธิกัดเขาหัวอะหว่าะทุกวันศุกร์ คนนี้เขาก็เลยมาแลกกับ (เขาไปทำผิดอะไรถึงได้กัดเขาละ อยู่ๆ ไปกัดเขามันก็หมาบ้าละซีใช้ไหม นี่เป็นยังงัยอยู่ๆ แล้วไปกัดเขาเป็นยังงัยว่าเหตุผลมา เพราะเหตุไรจึงกัด) โธ้ย ก็นั่นละครับ งบประมาณเยอะๆ นั่นละครับ ( นั่นละ เอาละพอ เอาเท่านั้นพอ พูดสนุก ก่าตูนมันสนุกเราก็สนุกด้วยซี ก่าตูนเล่นเราก็เล่นว่าไง เขาพาเล่นจะจริงไม่ได้นะหมดแล้วนะ แล้วมีอะไรอีกละ โอ้ ปากมอมปากแมมเราก็ดี มีอะไรอีกละ)

อันนี้ก็เข้ากับเหตุการณ์นะครับ มีหลวงตาเกี่ยวข้อง ภาพที่หนึ่งนะครับ วาดเป็นรูปพระ แล้วก็มีคนมาไหว้พระเยอะๆ นะครับ “ทำไมทักษิณไม่ยอมมาพบหลวงตา” แล้วภาพต่อไปบอกว่า “ส่งจดหมายไปเชิญไม่ได้ผลหรอกครับ” “แล้วจะให้ทำยังไง” “จูดรูปแค่ดอกเดียวก็พอแล้วครับ” (หมายความว่าใจจูดรูปดอกเดียวก็พอ) หมายความว่าเขาก็ตายทั้งเป็นละครับ (โอ้ ตายทั้งเป็นนะ เท่านั้นละนะ เราเขียน

จดหมายไปถึงนายกฯ กับคุณสนธิให้มาทั้งสอง ก็พอดีคุณสนธิมา นายกฯไม่ได้มา มา  
ไม่มาเราก็ไม่มีได้มีเสียอะไรนี่ ประกาศให้โลกได้ทราบด้วยซ้ำในจดหมายของเราเป็น  
เรื่องเล็กน้อยเมื่อไร มีเท่านั้นหรือ หหมดแล้วนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

[www.Luangta.com](http://www.Luangta.com) หรือ [www.Luangta.or.th](http://www.Luangta.or.th)

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

*FM 103.25 MHz*